

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 24-024

De aanklager is op 2 mei 2024 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 95460 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 26 april 2024
Wedstrijd: TriVia H1 – VKC'03 H1, gespeeld op 20 april 2024
Overweging: niet schuldig aan het verstoren van de wedstrijd (doelbewust voortgang verhinderen als bedoeld in L9.1).
Uitspraak TC: vrijspraak

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 10 juni 2024. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J. Anema, fungerend voorzitter, mr. F.L. Cavalje - van der Ham, lid en mr. R.A.E. van Noort, fungerend secretaris.

2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van de aanklager, een aanvullende verklaring van scheidsrechter S. en het verweer in beide instanties van de beklaagde. De Commissie van Beroep heeft partijen laten weten dat de zaak schriftelijk zou worden afgedaan.

3. In een brief van 23 april 2024 heeft de aanklager aan de beklaagde, ter afwikkeling van de tegen de beklaagde ingediende klacht, een schikkingsvoorstel gedaan van een onvoorwaardelijke schorsing van twee wedstrijden. Dit aanbod is door de beklaagde niet geaccepteerd. Nadien is de zaak door de Tuchtcommissie behandeld en dat heeft geleid tot bovengenoemde uitspraak van 26 april 2024. Vervolgens is aanklager van de uitspraak van de Tuchtcommissie tijdig in beroep gekomen bij de Commissie van Beroep.

4. In het tuchtformulier kwalificeert scheidsrechter S. het handelen van de beklaagde tijdens de hierboven genoemde wedstrijd als het verstoren van de wedstrijd. Ter toelichting schrijft de scheidsrechter onder meer het volgende:
Wegwerpgebaar naar de scheidsrechter, uiting van frustratie. Daarna floot ik om de speler eruit te sturen, maar op dat moment gooide de speler de bal weg uit frustratie zodat wit het spel niet kon voortzetten. Ik heb de actie opgevat als een doelbewust actie om het spel te vertragen en uiting te geven aan zijn frustratie. Hij was/is het duidelijk niet eens met mijn manier van fluiten. De speler heeft na de wedstrijd zijn excuus aangeboden.

5. De beklaagde schrijft in zijn verweer – kort samengevat en voor zover voor deze procedure van belang - dat hij inderdaad de bal heeft weggegooid nadat hij in de laatste minuten van de wedstrijd zijn derde P kreeg, maar dat dit absoluut geen bewuste actie was. Daarnaast is in de optiek van de beklaagde een rode kaart en daarbij een schorsing buiten proportioneel.

6. In haar beslissing van 26 april 2024 licht de Tuchtcommissie de vrijspraak als volgt toe: *De Tuchtcommissie kan op basis van het scheidsrechtersrapport en het DWF niet vaststellen dat beklaagde na het krijgen van een U20 de bal bewust heeft weggegooid met het doel de wedstrijd te verhinderen. Op het wedstrijdformulier staat alleen een UMF vermeld, die de scheidsrechter blijkens zijn rapport lijkt te hebben gegeven voor een wegwerpgebaar. Het is op basis van het scheidsrechtersrapport onvoldoende duidelijk of beklaagde de bal weggooide tegelijkertijd met het fluitsignaal van de scheidsrechter, hetgeen beklaagde moeilijk te verwijten zou zijn, of na het fluitsignaal, wat gekwalificeerd kan worden als een overtreding volgens WP 9.5 of als het doelbewust verhinderen van de voortgang van de wedstrijd. De Tuchtcommissie spreekt beklaagde daarom vrij van het hem ten laste gelegde.*

7. In zijn beroepschrift concludeert de aanklager op basis van het tuchtrapport en de verklaring van de beklaagde in het verweerschrift dat de beklaagde de bal heeft weggegooid nadat hij het fluitsignaal van de scheidsrechter voor de U20 had gehoord, wat resulteerde in een ongewenste vertraging van het spel of, anders gezegd, verstoren van de voortgang van de wedstrijd. De aanklager kwalificeert dit als wangedrag. De scheidsrechter heeft de beklaagde in de vierde periode op 0.50 aflopende tijd een UMV gegeven, waardoor de beklaagde dus 50 seconden uitgesloten is geweest van de wedstrijd. Dit is absoluut geen gepaste straf voor het vertoonde wangedrag, aldus de aanklager.

8. Scheidsrechter S. heeft aanvullend onder meer het volgende verklaard: *beklaagde (B6) maakte een overtreding op W6 en daarom wilde ik hem eruit sturen (2x gefloten). Voordat ik daartoe kon overgaan heb ik beklaagde 2 dingen zien doen waarvoor ik rood heb gegeven:*
- *Een wegwerpgebaar over de genomen beslissing, waaruit bleek dat hij het niet met eens*
- *Hij liet gelijk de bal na mijn fluitsignalen niet liggen, maar legde/gooidde deze weg zodat het spel niet gelijk door kon gaan (niet het hele veld over, maar subtiel even verder). Ik vind dit gedrag respectloos en niet passen bij sportief spel. Daarom heb ik rood gegeven.*

9. De Commissie van Beroep overweegt als volgt. Voor zover er onduidelijkheid bestond over het moment waarop de beklaagde de bal heeft weggegooid, tegelijk met het fluitsignaal van de scheidsrechter of erna, is die onduidelijkheid door de nadere verklaring van de scheidsrechter weggenomen: de beklaagde legde/gooidde de bal subtiel 'even verder' weg nadat de scheidsrechter tweemaal had gefloten om hem eruit te sturen. De Commissie van Beroep acht het aannemelijk dat de beklaagde hiermee in lijn met het door hem kort daarvoor gemaakte wegwerpgebaar verdere uiting gaf aan zijn frustratie over de beslissing van scheidsrechter. Doordat de beklaagde op deze manier verdere uiting gaf aan zijn frustratie, kon het spel niet meteen door de tegenstander worden voortgezet. Anders dan de aanklager is de Commissie van Beroep er echter niet van overtuigd dat de beklaagde de bal wegleigde/weggooidde met het doel om de voortgang van de wedstrijd te verstoren. De Commissie van Beroep ziet deze onsportieve actie eerder als een nadere uiting van een gebrek aan respect richting de scheidsrechter.

10. Het moge duidelijk zijn dat de scheidsrechter in alle gevallen met respect moet worden behandeld en dat zijn aanwijzingen moeten worden opgevolgd. De beklaagde is evenwel te ver gegaan en heeft zich respectloos gedragen. De Commissie van Beroep is van oordeel dat als sanctie hierop in beginsel een schorsing van een wedstrijd passend is. In strafmatigende zin wordt echter rekening gehouden met de omstandigheid dat de beklaagde tijdens de wedstrijd een rode kaart heeft gekregen en direct na de wedstrijd zijn excuses heeft gemaakt richting de scheidsrechter. Verder neemt de Commissie van Beroep in aanmerking dat de beklaagde in de proceskosten zal worden veroordeeld, wat voor hem gelet op zijn persoonlijke omstandigheden als een straf zal aanvoelen. Gelet op het voorgaande is de Commissie van Beroep van oordeel dat de beklaagde reeds voldoende is gestraft en dat geen verdere maatregelen noodzakelijk zijn.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 26 april 2024.

b) De Commissie van Beroep acht geen verdere maatregelen noodzakelijk.

c) De Commissie van Beroep veroordeelt beklaagde tot een bijdrage van € 82,25 in de kosten van het geding waarvoor de vereniging van de beklaagde een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 17 juni 2024

mr. J. Anema, fungerend voorzitter
mr. F.L. Cavalje - van der Ham, lid
mr. R.A.E. van Noort, fungerend secretaris